

tudom, kell-e mindenben követni ezeket?

Holló: A Baralong-estet nem követjük!

(*Vihar a csehek miatt.*)

Tisza: A mi hadvezetőségünk nagy és értékes szolgálatokat tett. Frontunk azonban, amely egységes, egységes vezetést is kíván. Megnyugtató, hogy ez a vezetés olyan férfiú kezében van, aki a legfényesebb haditetteket hajította végre. (Éljen *Hindenburg!* — kiáltják a jobb- és baloldalon.) De azért a mi hadvezetőségünket lekicsinyelni nem lehet. Minden hadvezetőség követhet el esetleg hibát. Holló felhozta azt is, hogy egy prágai kaszárnyában magyar katonák vannak, a csehek pedig otthon ülnek. Bizonyos okokból célszerű volt a cseheket felcserélni, de a csehek a magyarokkal egyformán mennek a harctérre.

Herceg Windischgraetz Lajos: Nem egészen úgy van az!

Tisza: Én azt jobban tudom!

Windischgraetz: Hát ha ilyet állít, mégsem jól tudja.

Tisza: Vitéz kapitány ur, már pedig én jól tudom!

A miniszterelnök ezen kijelentésére az ellenzéken nagy vihar tör ki. Kiabálnak, a padokat verik; **Héderváry Lehel** közbeszól:

— Itt csak képviselők vannak és nem kapitányok.

Az éjjelutáni ülés.

Polónyi Géza három kérdést intéz a miniszterelnökhöz: Hajlandó-e az Olaszországgal fenállott szövetséges szerződést egész terjedelemben közölni? Hajlandó-e a *Romániával kötött szerződésünket* megismertetni? Hajlandó-e *Hindenburg* kinevezésének örvendetes tényéről, illetve annak okairól felvilágosítást nyújtani?

Gróf Károlyi Mihály a kormányzat és a hadvezetőség közötti viszonyt teszi szóvá. Azt fejtegeti, hogy a kiegyezés csődöt mondott, mert a delegációt nem lehet összehívni. A kormányzat és a hadvezetőség között nincs meg az egyetértés. A hadügyminiszter két év óta igyekszik a főhadiszállásra képviselést küldeni, de ez nem sikerült neki. A főhadiszálláson még a külügyminiszter képviselétének táviratait is megcenzurázzák. Frigyes főherceg az olasz offenzíva megindításakor olyan hadiparancsot adott ki, mely ellenkezett azzal az álláspontunkkal, hogy az olaszok ellen nem viselünk hódító háborút.

Gróf Tisza István: A hadsereg legszebb tradíciója a politikától való tartózkodás. Természetes, hogy bizonyos kérdés katonai természetű is, ilyen volt az olasz offenzíva. Ezekben a kérdésekben a hadvezetőség dönt. Mindenkinek kötelessége bízni a végső győzelemben.

Károlyi replikája után a Ház tudomásul vette a miniszterelnök válaszát.

Gróf Apponyi Albert a politikai helyzetéről és az Ausztriával folyó közgazdasági tárgyalásokról interpellál.

Gróf Tisza István csak az interpelláció konkrét tárgyával kíván foglalkozni. Hasonló tárgyú interpellációra már hetekkel ezelőtt válaszolt Apponyinak. Nem huny szemet azon nehézségek miatt, amelyekkel a kiegyezési tárgyalások járnak. A végleges szerződést az újonnan választott képviselőház kösse meg; de ha az ország érdekeit

Szmrecsányi: A feloszlatott cseh ezredekéről beszéljenek!

Az elnök folytonosan a csengőt rázza, míg végre lecsendesedik az ellenzék és a miniszterelnök folytathatja beszédét.

Gróf Tisza István: Én nem akartam kijelentéssel kétségbe vonni a képviselő ur jogait, sőt ellenkezőleg elismertem, hogy a harctéren vitézül viselkedik. Tárgyilagosan megállapítom azonban, hogy nem csak a magyar nemzet, hanem más állam polgárai is kiveszik részüket a háborúból. A kiöntött magyar vérért megnövekedik az ország hatalma és presztízse fokozott mértékben fogjuk érvényesíteni.

A miniszterelnök beszéde után szünet következett, majd **Polónyi Géza** interpellált. Hevesen támadja a külügyminisztert. A bizalmi férfiak szerepléséből bizalmatlansági tanács lett. Tiszát teszi felelőssé, amiért Burián megtagadta a felvilágosítást. *Éjjelkor* a következőket mondja Polónyi:

— A szerdára összehívott országgyűlés ideje elmúlt. Vajon csütörtökre szabályszerűen összehívta-e az elnökség a Házat és a plakátok ki vannak-e függesztve?

Beöthy Pál elnök: Igaz ugyan, hogy a szerdai tanácskozási idő elmúlt, ámde a többség nem akarja meggátolni a kisebbséget interpellációinak elmondásában.

veszélyeztetve látnak, akkor már most megköti a kormány a végleges szerződést.

A Ház tudomásul veszi a választ. **Rakovszky István** interpellál ezután a cenzuráról. Felolvass bizalmas rendeleteket és szóvá teszi, hogy még a királynak a lengyelekhez intézett táviratát is megcenzurálták.

Balogh Jenő igazságügyminiszter: Ő felsége akarta, hogy így legyen, tehát helyes.

Rakovszky (emelkedett hangon): Követtem, hogy az igazságügyminiszter ezen közbeszólása belekerüljön a naplóba. — Bizonyítja ezután, hogy a cenzura működése törvénytelen.

Balogh Jenő: A cenzurát az a szempont vezeti, hogy a lakosságot az izgalmaiktól megkímélje. Minden egyes letiltás az ország érdekéből történik. **Rakovszky** ismét felszólal és a miniszterelnökkel polemizál. Azt állítja, hogy mai beszéde nem fedi 27-iki beszédét. **Tisza** röviden válaszol. Az interpellációra adott választ a Ház tudomásul veszi.

Rakovszky István ezután másik interpellációját mondja el és kéri az iskolai szünet meghosszabbítását a gazdasági munkák miatt.

Jankovich Béla közoktatásügyi miniszter kijelenti, hogy az iskolákban csak szeptember 15-ikén fognak az előadásokat megkezdeni.

Herceg Windischgraetz Lajos a cseh ezredek menetszázadai miatt interpellált. Előadta, hogy a csehekől alig alakítanak menetszázadokat.

Reggel negyedötkor hangzott el az utolsó beszéd. Az ülésteremben mindvégig élénk érdeklődés mellett tárgyaltak. A karzatokon a legelőkelőbb közönség foglalt helyet. **Gróf Tisza Istvánné**, **gróf Apponyi Albertné**, **gróf Károlyi Mihályné** és **Rakovszky Istvánné** az ülés végéig ott voltak. Az ellenzék a többi interpelláció elhalasztását kérte negyedöt-kor, amikor az ülés véget ért.

Csütörtökön érkeznek a német ujságírók Szegedre.

(*Saját tudósítónktól.*) A német ujságírók augusztus 24-én, csütörtökön délután négy óra tíz perckor érkeznek Mezőhegyesről a Szeged-állomásra, ahol a város nevében dr. **Somogyi Szilveszter** polgármester fogja a vendégeket üdvözölni. A szegedi sajtó üdvözlését **Striegl F. József**, a *Délmagyarország* munkatársa tolmácsolja az állomáson. A vendégek innen a Boldogasszony-sugáruton, a Tisza Lajos-köruton, a Taka-réktár-utcán és a Széchenyi-téren át a kulturpalotába mennek, ahol megtekintik a szegedi különlegességekből rögtönzött kiállítást és a néprajzi muzeumot. Ezután a társaság három részre oszlik és a szegedi kenderfonógyárat, a Magyar Kender- és Lenipar ujszegedi telepét és a Back-malmot tekinti meg.

Este nyolc órakor a Széchenyi-téren, a városháza előtt találkoznak újból össze a vendégek és félórai séta után résztvesznek a város által tiszteletükre rendezendő társasvacsorán, amely a Kass-Vigadóban lesz. A német hírlapírók csütörtökön éjjel utaznak el Szegedről.

A német ujságírók budapesti fogadtatásáról a következőket jelenti tudósítónk:

A Németországból Magyarország viszonyainak tanulmányozására elindult ujságírók kedden reggel érkeztek a keleti pályaudvaron Budapestre. A német vendégeket a fővárosi és vidéki ujságírótestületek vezetőségei fogadták, majd a városi villamos kő-lőnvonatan a Dunapalota-szállóba érkeztek, ahonnan a Dunapart megtekintése után a városligeti Széchenyi-fürdőbe mentek. A fürdő megtekintése után a társaság előbb a mezőgazdasági muzeumot tanulmányozta **Radtsich** miniszteri tanácsos kalauzolásával, majd a Szépművészeti Múzeumba mentek, ahol az egyes osztályokat **Petrovics** miniszteri tanácsos és **Takács** igazgató ismertette a társasággal. A Szépművészeti Múzeumból az állatkert megtekintésére indultak a német ujságírók. Este féltíz órakor a budapesti napilapok szindikátusa látta vendégül a német ujságírókat a városligeti Gerbeaud-pavillonban. **Vérsi József** üdvözölte a vendégeket, miközben érdekes és nagy dissztációban fejtegette Magyarországnak Európában való szerepét és Németországhoz való viszonyát. **Drasche-Lázár** Alfréd miniszteri tanácsos **gróf Tisza István** miniszterelnök nevében intézett hozzájuk üdvözlő szavakat. Az üdvözlést **Everth** berlini szerkesztő és **Backmeister** német birodalmi gyűlési képviselő és szerkesztő köszönték meg. Beszédekben hangoztatták, hogy a magyar és német fegyverbarátság nem a véletlen, nem pillanatnyi hatás műve, hanem a történelem logikus fejleménye. **Backmeister** gróf Tiszáról úgy emlékezett meg, mint akinek érdemeit Németország is ösmeri és méltányolja. **Rákosi Jenő** gróf **Fürstenberg** budapesti német főkonzul köszöntötte föl, aki válaszában a királyt és a magyar nemzetet éltette. **Shonrey** berlini tanár **Kraushar** temesvári szerkesztőre üritette poharát, aki a német ujságírók magyarországi expedícióját tervezte. **Kraushar** köszönő szavai után dr. **Wert**, a *Magdeburger Zeitung* munkatársa az ujságkiadókról és a szerkesztőkről csevegett elmésen. Felszólalt még a lakomán **Brájjer** Lajos lapszerkesztő.

A Délmagyarország telefonjai

Szerkesztőség 305.
Kiadóhivatal 81.